

i Kontorholdsgodtgjørelse; thi da maa man dog forudsætte, at der vil blive meget betydeligt Arbejde, som naturligvis væsentligt vedrører Regnskabsvesenet, som vil blive udført af Andre end Embedsmanden selv. I Forbigaaende sagt om denne Antagelse af 1,800 Rd. skulde jeg dog mene, at disse Optegnelser mulig hidrøre fra en Tid, da den nu afgaaede Embedsmand allerede var en ældre Mand, af hvem man ikke kunde vente nogen meget væsentlig Deltagelse i selve Forretningernes Udførelse, og at det formentlig dog kunde være tvivlsomt, om der til Embedet, naar det var besat med en arbejdsdygtig Mand, behøvede at beregnes en saa stor Arbejdshjælp som 1,800 Rd. til en enkelt Del af Amtstueforretningerne i Amtet. Jeg siger, at hvis man gik ud fra, at alle de Forretninger, der besørjes paa to Amtstuer, skulde udføres under Et, tror jeg, at een Chef meget forsværlig vilde kunne lade det udføre; men jeg tror ikke, at det er hensigtsmæssigt, at alle disse Forretninger udføres af en kongelig ansat pensionsberettiget Embedsmand. Saa vidt jeg erindrer, givde vi til ham 2 pCt. af Skovauktionernes Beløb for Inkasationer. Det er min Overbevisning, at vi kunne faae dette besørget for det Halve eller maasse mindre end det Halve fuldstændig forsværlig i alle Maader ved Private, som kunne stille Kaution, og som givde lige saa god Garanti som en pensionsberettiget Embedsmand. Naar vi f. Ex. tale om Skovauktioner, saa skulle de udgjøre efter to Aars Gjennemsnit 1,440 Rd. eller 2,880 Kr. for vedkommende Embedsmand; det er et ordentligt Lønningstillæg. Jeg skal bemærke, at der er blevet folgt efter den Ordning, som nu finder Sted paa Domænerne i Nordsjælland, en Ordning, som jeg efter min Opfattelse finder meget rigtig, f. Ex. ved Hillerød Station for meget store Beløb og kjøbt af Kjøbenhavnere og Andre omkring i Landet, og disse Mænd skulle reise op langt forbi Hillerød og bort fra Sernbanen til Esrom Amtstue for at betale, hvad de have kjøbt ved Hillerød Station. Det forekommer mig, at det ikke er rigtigt at bevare en Amtstue for saadanne Omsvøbsforretningers Vedkommende. Jeg tror, at det vilde være langt fornuftigere, om de Vedkommende, der kjøbe deres Varer paa saadanne Steder, kunde ligesom ved andre Auktioner henvende sig til en af Staten antaget Inkasator, som for en billig Penge og mod passende Kaution indkrævede Beløbene. Som sagt, jeg tror, at vi kunde spare i alt Falb 1 pCt. af Gebyrerne ved at ordne Sagen paa denne Maade; men da vil det blive Tilfældet, at af disse Konti, som her er Tale om, at Regnskabet udgjør for Kronborg Amtstue, vil fragaa et meget betydeligt Antal, hvis Inkasatorforretningerne overdrages saaledes til Private, idet de øvrige Skovkasferforretninger vilde kunne ordnes paa en lignende Maade fuldstændig saa hensigtsmæssigt og endnu billigere for Staten. Jeg tror derfor at turde anbefale, at

Thinget gjennem et Udvalg i denne Sag kom til at forhandle med den ærede Finantsminister, om der ikke kunde opnaas en saadan Bømpelse i dette Forslag, at vi gennemførte den af mig omtalte Lovs Regel med en Amtstue i Frederiksberg Amt, saaledes som vi have i forskjellige andre Amter, og, om det skulde vise sig fornødent for Forretningens Skyld, da at fritage Amtstuen for en Del af de Forretninger, som ere henlagte til den, men som ligesaa betryggende og langt billigere og fuldt saa bekvemt for Befolkningen kunne udføres af en eller flere private Mænd paa det Sted, hvor Auktionens Afholdelse og andre saadanne Forretninger udføres, endnu er Tilfældet. Hvad angaar den foreslaaede Lønning, kan jeg ikke nægte, at jeg ikke finder dette Parti af Motiverne særdeles velbegrundet. Man vil se, at Motiverne til Loven tilfjellige Amtsforsalteren en fast Lønning af 1400 Rd., adskillige andre Gebyrer for Oppehørler af Brændehjælpspenge 300 Rd., Procenter af Salg af Stempelpapirer 70 Rd., Procenter af Skovkasserauktioner — jeg sagde for Kroner, men det er Rigsdaler — 2880 Rd., det er i Alt 4750 Rd. Nu gaar man ud fra, at desfra vil gaa 1250 Rd. som forøget Kontorhold ud over, hvad der er bevilget. Det er Noget, som jeg allerede har tilladt mig at sætte et Spørgsmaalstegn ved, for saa vidt man kan vente, at en yngre Mand, der naturligvis maa have større Arbejdskraft, end man kunde vente af den hæderlige, i øvrigt dygtige Mand, som nu har taget sin Afsted desfra, vil overtage Embedet. Men saa kommer der til disse 4750 Rd., eller efter Beregningen 3500 Rd., endnu Bolig og Jord; men efter forskjellige Udsviklinger mener man, at der ikke kan paaregnes nogen Forøgelse af Netto udover 3500 Rd. Denne Begrundelse er i ethvert Fald meget uklar; thi der nævnes dog ikke, hvilken Værdi Boligen sættes til, hvilken Værdi der afgives til Bedligholdelse, hvor megen Jord der er, hvilken Del der agtes bortfolgt, hvor megen der skulde blive tilbage, og til hvilken Indtægt den kan beregnes; men jeg tror, at det er langt fornuftigere at sælge det Gøle og have Amtstuen, idet vi da blive fri for den lille Domæne i Nordsjælland; vi have Nok endda, og jeg synes ogsaa, det er en væsentlig Besparelse, man alt fray kunde opnaa dels ved Bortsalget af Gaarden, dels ved Besparelse af den store Lønning, saa at der kunde være Anledning til at søge at komme overens med Finantsministeren om, at han faar sin ene Amtsforsalter i Frederiksberg Amt, og Esrom Amtstue bliver nedlagt efter Antydningerne i den af mig nævnte Lov.

Finantsministeren: Jeg tror ikke, at det ærede Medlem, som nu satte sig, havde fuldkommen Ret i alle sine Betragtninger. Det forekommer mig, at netop den Maade, hvorpaa § 5 i Loven af 2den Juli 1870 er affattet, har taget Hensyn til et Tilfælde som det, der foreligger;